

Publicerad 2007-11-29 20:06 av Jolly Roger

P-I-N-K-F-L-O-Y-D

The wall

Tegelstenar och
betongkratrar
gråa avslitna vingar
kantar korridoren
och det enda som finns i slutet är
svart
det finns inget här
inget
inget
inget
det finns ingen här
innanför muren
utom denna förlorade
själ
utom du
och din skugga
som snart kommer springa
ifrån dig
klättra över muren
och bara
springa

hon hjälpte dig
och ni byggde in dig ni
tog bort all kärlek
och alla som någonsin
brytt sig
hon stötte bort dom
för du var alltid för
värdeful för att visas upp
för värdeful för att
leva

farväl blåa himel
du verkade vara den enda som såg
såg det komma
och verkade vara den enda som märkte vilka som
föll

det regnade napalm
och du
verkade vara den enda som hade
paraply
du gömde dig bakom muren
där du skrek
tills ekona inte längre
orkade skrika tillbaka

det var länge sen du
rörde en annan människa
fick smaka någons läppar
smaka någon annans bekymmer
innan behövde du det
nu är det mer så att
du inte vågar
nu vill du inte längre
innanför muren
finns bara du
och du är
ensam

du brukade ha en telefon
en grå ful telefon
med ett bleknande leende
brukade du se på den
ibland hukandes för att
du frös
de hade tagit dina kläder
och du hörde någon krossa flaskor
utanför muren
du skrek
men ingen hörde dig
ingen hjälpte dig
så du slängde telefonen i väggen
och den fick vingar och

flög iväg och du
såg den försvinna

du ville också flyga du
klättrade men föll
muren var för hög och
du orkade inte mer
så du la dig ner
och i ditt huvud

flög du iväg

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Jolly Roger med Poeter.se id #10927 innehar upphovsrätten